

16.9.4

65b (משנה ד') → 66b (סיום המסכת)

1. והדון בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה: ויקרא טו, לג
 2. כי יהיה בד איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים... דברים נג, יא-יב
 3. ותדר נדר ותאמר... ונתתיו לה' כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו: שמואל א, א, יא
 4. כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן... שופטים יג, ה
 5. ויאמר שמואל איד אלק ושמע שאול והרגני... שמואל א טז, ב
 6. וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך: ישעיהו נד, יג

I זיבה משנה ד'

- a before he's confirmed to be טמא, we ask 7 questions, the answer to which may mitigate the זיבה
 i eating, drinking, carrying a load, jumping, illness, seeing or thinking (about something prurient)
 ii source: v. 1 הזב את זובו – still in the uniquely male category of אונס not counting; afterwards ולנקבה – compared to a woman's זיבה where אונס is equally מטמא
 1 challenge: ר"א maintains that we check him through 3 sightings, only afterwards is אונס מטמא
 2 rather: ר"א utilizes the "את" to generate 3 sightings (הזב*את*זובו) and חכמים don't recognize the "את"
 b once he's confirmed, we no longer use these potential "outs", as he is מוחזק as a זב
 i result: any זרע שכבת זרע is judged to be זיבה – even a ספק
 1 meaning: ספק as to the material, not a ספק if he saw at all
 2 Challenge: for what type of contact?
 (a) If: you suggest it to be מגע, why would it be any worse than ש"ז of a טהור that is במגע
 (b) Rather: it must be משא
 (c) Challenge: no onerecognizes משא טומאת משא ש"ז of ר' יהושע (ר' יהושע) says so only because he inevitably touched some
 (d) Answer1: רב אדא בר אהבה – we don't explain it as ש"ז, rather as זיבה
 (i) Suggested explanation (רבא → רב פפא): due to his weakness, he wouldn't have קרי
 (ii) Challenge: we categorize the קרי of a גר (who's already מהול) as זיבה
 (iii) Answer: his acceptance of מצוות also makes him weak
 (e) Answer2: ש"ז of טומאת משא is, indeed, a מחלוקת תנאים
 (i) מטמא במשא מע"ל חכמים it's
 (ii) only מטמא עד יוסי until the end of the day – afterwards, we regard it as a regular קרי
 (iii) core of the dispute: whether we accept שמואל resolution of the contradiction in v. 2

II זיבה משנה ד'

- a if it was diagnosed as fatal and then he got better and subsequently died – חייב
 i dissent: נחמיה ר' – based on the fact that he got better, חזקה → this wound is no longer responsible for his death

III זיבה משנה ה'

- a אשת מנוח (אשת מנוח's directive to מלאך) v. 4 compared with v. 3 (נהוראי's commitment) v. 3
 b מורה ר' יוסי (v. 3) means "fear"
 i Response: we see that he was afraid of people as per v. 5

IV Concluding passages:

- a רב told חייא, his son: always try to grab the כוס של ברכה in order to make the ברכה (rather than "only" answering רב)
 i Challenge: ר' יוסי says that the one who answers רב is more praiseworthy than the מברך
 1 Support: (נהוראי) "grunts" fight it out in the trenches and the "heroes" come and collect the glory
 ii Answer: it is a dispute among תנאים (and רב took the opposing position)
 1 Dictum: both the מברך and the one who answers רב are included in being blessed, but the מברך receives his reward quicker
 b בוניך → בניך – increase peace in the world as per v. 6

ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום
 הדרן עלך מסכת נזיר והדרק עלן
 תם ושלום לבח אבורא עולם